

København, den 30. maj 2012

J.nr. 2011-4956/JML
2. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat A klaget over advokat B, Gentofte.

Sagens tema:

Advokat A har klaget over, at advokat B har tilsidesat god advokatskik ved at have vedlagt fire tidligere fældende kendelser fra Advokatnævnet mod advokat A som bilag i en sag, som advokat A havde anlagt mod Advokatnævnet med påstand om ophævelse af en kendelse fra nævnet mod advokat A. Advokat B repræsenterede Advokatnævnet i sagen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 7. december 2011.

Sagsfremstilling:

Ved stævning af 4. juli 2011 indstævnedes advokat A Advokatnævnet med påstand om ophævelse af nævnets kendelse af 7. juni 2011, hvorved advokaten var blevet pålagt en bøde på 20.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Sagen drejede sig om, at advokat A, som repræsenterede en haveforening, der havde ekskluderet klagerne, i et brev til klagerne havde truet disse med straffelovens § 264.

I kendelsen står bl.a.:

”Nævnet finder, at advokat [...] (B)... er gået længere, end berettiget varetagelse af hans klients interesser tilsiger.

På den baggrund finder nævnet, at indklagede har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og nævnet pålægger ham i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, og henset til, at advokat [...] (B)... i 2001, 2004, 2006, 2007 og 2 gange i 2009 er pålagt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik, en bøde til statskassen på 20.000 kr.”

I svarskrift af 5. oktober 2011 påstod advokat B på Advokatnævnets vegne stadfæstelse af nævnets kendelse af 7. juni 2011. Han vedlagde forskellige bilag og herunder som bilag F-I kopier af Advokatnævnets kendelser mod advokat A for overtrædelse af god advokatskik af 7. juni 2006, 12. januar 2007, 6. januar 2009 og 3. juni 2009.

Ved brev af 17. marts 2012 fremsatte advokat A en begæring til Københavns Byret om, at bilag F-I ikke skulle tillades fremlagt i retten.

Ved kendelse af 30. marts 2012 afsagde Københavns Byret kendelse i sagen og anførte:

”Advokatnævnet behandler adfærdsklager vedrørende advokater og fastsætter i tilfælde, hvor en advokat har tilsidesat god advokatskik, en sanktion. Henset til denne strafferetslige funktion findes tidligere afgørelser vedrørende samme advokat at være af betydning. Sagsøgers begæring om at de pågældende bilag ikke tillades fremsat tages derfor ikke til følge.”

Kendelsen blev den 12. april 2012 påkæret til Østre Landsret af advokat A.

Landsretten stadfæstede den 3. maj 2012 byrettens kendelse.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat A har påstået, at advokat B har tilsidesat god advokatskik ved i en sag om ophævelse af Advokatnævnets kendelse af 7. juni 2011 at have fremlagt 4 tidligere kendelser fra Advokatnævnet mod advokat A.

Fremlæggelsen har alene haft til formål at levere et karaktermord på klageren ved påberåbelse af forstraffe uden relevans for den verserende retssag. Det påhvilede advokat B at forholde sig til advokat A's adfærd i den konkrete sag ud fra det dokumentbevis, der havde betydning for sagens oplysning. Ud over almindeligt skadesforsæt er det imidlertid ikke oplyst, hvad der ønskes bevist med de pågældende kendelser.

Advokat B er herved gået videre, end hvad berettiget hensyn til klientens tarv tilsiger.

Advokat A opfordrer i øvrigt nævnet til at forholde sig til det spørgsmål, om det er tilbørligt, at nævnet selv kan afgøre, om nævnets interesser i disciplinærsager lovligt kan varetages med alle midler.

Indklagede:

Advokat B har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at det følger af Advokatnævnets retningslinjer for sanktionsudmåling, at tidligere sanktioner som udgangspunkt skal tillægges gentagelsesvirkning. Denne praksis er tiltrådt af domstolene. Advokatnævnet havde i kendelsen af 7. juni 2011 henvist bl.a. til de fire fremlagte kendelser, og havde fastsat bødens størrelse under hensyntagen til de tidligere sanktioner. Derfor skulle kendelserne fremlægges som Advokatnævnets bilag i retssagen. To af kendelserne vedrørte endvidere samme type overtrædelse af god advokatskik som i den indbragte kendelse.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

For så vidt angår advokat As indsigelse mod Advokatnævnets habilitet i sagen finder Advokatnævnet, at nævnet, uanset om der måtte foreligge myndighedsinhabilitet i den foreliggende sag, er berettiget til at behandle og træffe afgørelse i sagen.

Advokatnævnet er således det eneste organ, der i medfør af retsplejeloven har kompetence til at træffe afgørelse om og sanktionere advokaters tilsidesættelse af god advokatskik. Det

vil derfor være umuligt eller forbundet med væsentlige vanskeligheder eller betænkelighed at lade et andet organ træde i Advokatnævnets sted, jf. princippet i forvaltningslovens § 4, stk. 1.

For så vidt angår advokat As klage over advokat B følger det af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Da Advokatnævnet i kendelsen af 7. juni 2011 havde anført 6 tidligere kendelser imod advokat A for overtrædelse af god advokatskik som begrundelse for bødens størrelse i den konkrete sag, er det ikke i strid med god advokatskik, at advokat B som advokat for nævnet i en sag om ophævelse af kendelsen af 7. juni 2011, har fremlagt de 4 seneste af de anførte tidligere kendelser.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat B ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor advokat B.

Herefter bestemmes:

Advokat B frifindes.

På nævnets vegne

Henrik Linde